

УДК 364-78:364.62-053.2

DOI 10.31654/2663-4902-2026-PP-2-301-307

Сабат Н. В.

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи
Карпатського національного університету імені Василя Стефаника
nadiia.sabat@cnu.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0002-0437-6668>

Сабат Н. І.

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи
Карпатського національного університету імені Василя Стефаника
natalia.sabat@cnu.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0003-1677-6690>

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО РОБОТИ З ДІТЬМИ, ЯКІ ПЕРЕЖИЛИ ТРАВМУЮЧИЙ ДОСВІД

Мета статті полягає у визначенні особливостей підготовки майбутніх соціальних працівників до роботи з дітьми, які пережили травмуючий досвід. Методологічну основу становлять аналіз, узагальнення та систематизація наукових джерел. Обґрунтовано необхідність комплексної підготовки фахівців із використанням травмоінформованого підходу. Визначено структуру професійної готовності, що охоплює когнітивний, ціннісно-мотиваційний та практико-орієнтований компоненти. Охарактеризовано їхній зміст, критерії сформованості та шляхи реалізації у процесі професійної підготовки студентів. Доведено, що комплексне використання тренінгових технологій, практичної підготовки та волонтерської діяльності забезпечує ефективність професійної підготовки майбутніх соціальних працівників.

Ключові слова: підготовка соціальних працівників, діти з травматичним досвідом, психосоціальна підтримка, травмоінформований підхід, професійна готовність, когнітивний компонент, ціннісно-мотиваційний компонент, практико-орієнтований компонент.

Постановка проблеми. В умовах воєнного стану в Україні проблема психологічного та соціального захисту дітей, які пережили травмуючі події, набуває особливої актуальності. До таких подій належать вимушене переміщення, втрата близьких, руйнування житла, перебування в зоні бойових дій, тривале перебування у стресових умовах. Діти, які зазнали подібного досвіду, часто демонструють емоційну нестабільність, труднощі соціалізації, порушення поведінки та потребують комплексної підтримки. У цьому контексті важлива роль належить соціальному працівникові, який забезпечує психосоціальну допомогу, сприяє відновленню ресурсів дитини та її інтеграції в освітнє і соціальне середовище. Відтак особливої значущості набуває підготовка майбутніх соціальних працівників до роботи з дітьми, які зазнали травматичного досвіду, адже ефективність їхньої професійної діяльності залежить від рівня сформованості відповідних знань, умінь і професійних якостей.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема підтримки дітей, які пережили травмуючі події, розглядається у працях вітчизняних і зарубіжних дослідників, які наголошують на необхідності міждисциплінарного підходу до їхньої реабілітації. Зокрема, питання застосування травмоінформованого підходу в соціальній роботі з дітьми під час війни висвітлено у роботах С. Вакуленко, в яких підкреслено

важливість комплексної психосоціальної підтримки дітей, що зазнали стресових подій [1, с. 17–22]. Особливості проявів посттравматичного стресового розладу у дітей різного віку проаналізовано К. Суятиною, – вона акцентує увагу на емоційних та поведінкових реакціях дітей після травматичного досвіду [8, с. 171–177]. У працях Т. Даниленко розкрито психологічні механізми формування посттравматичних станів, необхідність комплексної допомоги, обґрунтовано системний підхід до подолання наслідків психотравми [3, с. 25–29]. Питання соціальної підтримки дітей, які постраждали внаслідок воєнних дій, досліджують А. Гакман та С. Ткачик, наголошуючи на важливості поєднання соціально-педагогічної та психологічної реабілітації [2, с. 166–175]. Важливість у підготовці соціальних працівників знань про орієнтовані на травму підходи доводять Т. Семигіна, О. Столярик [7]. Узагальнення українських і зарубіжних підходів до дослідження посттравматичного стресу та підготовки фахівців до роботи з травматизованими особами представлено у працях Н. Коляди, О. Кравченко та Н. Левченко [5, с. 22–26]. У їхніх наукових дослідженнях увага приділяється психологічним наслідкам травматичного досвіду, особливостям посттравматичного розвитку, технологіям психосоціальної допомоги, а також професійній підготовці фахівців соціальної сфери.

Нормативно-правові засади захисту дітей, які перебувають у складних життєвих обставинах, визначаються Конституцією України, законами України у сфері охорони дитинства, соціальних послуг, захисту прав дітей, а також державними програмами підтримки постраждалих від війни. Важливе значення мають рекомендації міжнародних організацій, спрямовані на забезпечення психосоціальної допомоги дітям у кризових ситуаціях. Дослідники підкреслюють необхідність формування професійної готовності майбутніх соціальних працівників до роботи з дітьми, які пережили травму, шляхом поєднання теоретичної підготовки з практичним досвідом.

Мета статті – визначити особливості формування готовності майбутніх соціальних працівників до роботи з дітьми, які зазнали травмуючих подій.

Виклад основного матеріалу дослідження. Підготовка майбутніх соціальних працівників до роботи з дітьми, які пережили травматичний досвід, має ґрунтуватися на комплексному підході, що поєднує знання з психології травми, соціальної роботи, педагогіки, права, медико-соціальної допомоги та технологій кризового втручання. Важливим є формування не лише теоретичних знань, а й практичних навичок взаємодії з дітьми, які перебувають у стані емоційного напруження, втрати чи невизначеності.

На основі аналізу наукових підходів до структури професійної готовності майбутніх соціальних працівників та особистого досвіду виокремлюємо такі компоненти: когнітивний, ціннісно-мотиваційний, практико-орієнтований.

Когнітивний компонент передбачає наявність системи знань про особливості психоемоційного розвитку дітей, які пережили травматичні події, причини виникнення стресових реакцій, механізми подолання травми, методи психосоціальної підтримки. До критеріїв сформованості когнітивного компонента відносимо знання про:

- психологічні наслідки травматичних подій у дітей різного віку;
- принципи надання першої психологічної допомоги;
- технології кризового втручання та соціального супроводу;
- нормативно-правові засади захисту дітей, які постраждали від війни;
- особливості міжвідомчої взаємодії у процесі допомоги дитині;
- методи оцінювання потреб дитини та планування індивідуальної підтримки.

У Карпатському національному університеті імені Василя Стефаника теоретична підготовка здобувачів вищої освіти здійснюється під час вивчення дисциплін, пов'язаних із соціальною роботою, психологією кризових станів, технологіями соціальної допомоги, соціальною педагогікою та основами психосоціальної підтримки: «Технології соціальної роботи (вітчизняні та зарубіжні)», «Технології соціальної роботи з різними групами клієнтів», «Основи консультування клієнтів, які перебувають у СЖО», «Соціальна робота з постраждалими у воєнний період», «Соціально-

психологічна допомога учасникам воєнних дій», «Практична психологія в соціальній роботі з особами/ сім'ями, які перебувають у СЖО» та ін. [6]. У процесі навчання майбутні соціальні працівники опановують знання про вікові особливості реагування дітей на травматичні події, типові прояви стресу та посттравматичних реакцій, чинники ризику й захисні ресурси особистості. Особливу увагу приділяємо засвоєнню принципів травмоінформованого підходу, що передбачає створення безпечного середовища, недопущення повторної травматизації, підтримку почуття контролю та гідності дитини.

Важливим аспектом когнітивного компонента є формування у здобувачів вищої освіти знань про алгоритми надання першої психологічної допомоги, особливості кризового консультування, методи стабілізації емоційного стану дітей, які пережили травматичний досвід. Майбутні фахівці також засвоюють підходи до організації індивідуальної та групової роботи, методи розвитку життєстійкості, відновлення соціальних зв'язків та адаптації дитини до нових умов життя.

Когнітивний компонент охоплює також знання щодо особливостей міжвідомчої взаємодії у процесі допомоги дитині, яка зазнала травмуючих подій. Йдеться про співпрацю соціального працівника з психологами, педагогами, медичними працівниками, представниками Служб у справах дітей, Центрів соціальних служб, громадських організацій. Розуміння ролі кожного суб'єкта допомоги сприяє ефективному плануванню соціального супроводу, забезпечує комплексний підхід до підтримки дитини.

Очікуваними результатами навчання є здатність аналізувати психоемоційний стан дитини, визначати її потреби, добирати відповідні методи допомоги та прогнозувати результати професійної діяльності. Крім того, сформованість когнітивного компонента передбачає вміння застосовувати отримані знання під час розв'язання професійних ситуацій, розробляти індивідуальні плани підтримки, визначати ресурси дитини та її соціального оточення, а також оцінювати ефективність наданої допомоги. Це забезпечує підготовку майбутніх соціальних працівників до здійснення обґрунтованої, системної та професійно спрямованої діяльності з дітьми, які пережили травмуючі події.

Важливим складником професійної готовності є *ціннісно-мотиваційний компонент*, який відображає гуманістичну спрямованість особистості майбутнього соціального працівника. Він передбачає сформованість емпатії, толерантності, відповідальності, готовності до підтримки дітей у кризових ситуаціях. Ціннісні орієнтації визначають професійну позицію фахівця, його ставлення до дитини як до унікальної особистості, яка потребує допомоги та поваги.

Ціннісно-мотиваційний компонент включає:

- усвідомлення соціальної значущості роботи з дітьми, які пережили травму;
- внутрішню мотивацію до надання допомоги та підтримки;
- гуманістичні професійні цінності;
- готовність до емоційно складної професійної діяльності;
- здатність до саморегуляції та профілактики професійного вигорання.

Формування цього компонента відбувається через участь здобувачів освіти у волонтерських проєктах, тренінгах з розвитку емпатії, групових обговореннях, аналізі професійних ситуацій, рефлексивних завданнях. Важливу роль відіграє залучення студентів до діяльності, спрямованої на надання допомоги дітям, які опинилися у складних життєвих обставинах, зокрема участь у благодійних ініціативах, соціальних акціях, освітніх і психосоціальних заходах. Така практична взаємодія сприяє усвідомленню соціальної значущості майбутньої професії, формує відповідальне ставлення до виконання професійних обов'язків, розвиває гуманістичну спрямованість особистості.

Ефективним засобом формування ціннісно-мотиваційного компонента є використання тренінгових форм навчання, які спрямовані на розвиток емпатії, навичок активного слухання, емоційної чутливості до переживань дитини, здатності підтримувати її у кризових ситуаціях. У процесі таких занять студенти опановують методи

ненасильницької комунікації, вчать встановлювати довірливі взаємини, розпізнавати емоційні стани дітей та адекватно реагувати на прояви страху, тривоги чи агресії.

Групові обговорення та аналіз професійних ситуацій сприяють розвитку рефлексивного мислення, формуванню здатності до морально-етичного оцінювання професійних дій, усвідомлення меж власної відповідальності та необхідності дотримання етичних норм соціальної роботи. Виконання рефлексивних завдань дозволяє майбутнім соціальним працівникам осмислити власні цінності, професійні мотиви, визначити рівень готовності до роботи з дітьми, які пережили травмуючі події, а також сформувати навички саморегуляції емоційного стану.

Важливим аспектом формування ціннісно-мотиваційного компонента є створення освітнього середовища, яке сприяє розвитку гуманістичних переконань, толерантного ставлення до різних категорій дітей, готовності до міжпрофесійної взаємодії. У процесі професійної підготовки використовуємо також методи рольового моделювання, кейс-метод, дискусії, що дають змогу студентам відпрацьовувати професійні ролі, формують позитивну мотивацію до майбутньої професійної діяльності. Усе це забезпечує формування стійкої професійної спрямованості майбутніх соціальних працівників на підтримку дітей, які зазнали травмуючих подій, та готовність до здійснення ефективної психосоціальної допомоги.

Практико-орієнтований компонент передбачає сформованість умінь застосовувати теоретичні знання у практичній діяльності. Він проявляється у здатності майбутніх соціальних працівників здійснювати оцінку потреб дитини, проводити індивідуальні та групові заняття, організовувати безпечне середовище, сприяти відновленню емоційного стану дітей.

До показників практико-орієнтованого компонента відносимо вміння:

- встановлювати довірливий контакт із дитиною;
- проводити первинну оцінку психоемоційного стану;
- застосовувати методи психосоціальної підтримки;
- організовувати групові заняття з розвитку життєстійкості;
- взаємодіяти з батьками, педагогами та іншими фахівцями;
- здійснювати соціальний супровід дітей у складних життєвих обставинах;
- сприяти адаптації дітей до нових умов життя та навчання.

Формування практичних навичок відбувається під час проходження навчальної та виробничої практик, участі у тренінгах, моделювання професійних ситуацій, виконання кейс-завдань, волонтерської діяльності. Під час практичної підготовки здобувачі вищої освіти мають можливість безпосередньо ознайомитися з діяльністю установ соціального захисту, Центрів соціальних служб, освітніх закладів, реабілітаційних центрів та громадських організацій, які працюють з дітьми, що пережили травмуючі події. Це сприяє формуванню у майбутніх соціальних працівників навичок професійної взаємодії, планування соціального супроводу та застосування сучасних технологій психосоціальної підтримки.

Важливим елементом практико-орієнтованої підготовки є використання інтерактивних методів навчання, зокрема рольових ігор, моделювання кризових ситуацій, тренінгів з розвитку комунікативних умінь та емоційної стійкості. У процесі виконання таких завдань студенти відпрацьовують алгоритми встановлення контакту з дитиною, навички активного слухання, способи реагування на прояви страху, тривоги, агресії або замкненості. Крім того, майбутні фахівці навчаються проводити індивідуальні консультації, організовувати групові заняття, спрямовані на розвиток життєстійкості, формування навичок саморегуляції та відновлення емоційного ресурсу дітей.

Практична підготовка також передбачає формування умінь розробляти індивідуальні плани соціальної підтримки дитини, визначати короткострокові та довгострокові цілі допомоги, добирати відповідні методи і форми роботи. Важливим є набуття досвіду взаємодії з батьками або законними представниками дитини, педагогами, психологами та іншими фахівцями, що забезпечує комплексний підхід до

подолання наслідків травматичного досвіду. Майбутні соціальні працівники вчать координувати спільну діяльність різних суб'єктів допомоги, здійснювати моніторинг змін у стані дитини, коригувати план підтримки відповідно до її потреб.

Залучення здобувачів освіти до волонтерської діяльності, проведення розвивальних занять, творчих майстер-класів, групових вправ на зниження тривожності сприяє формуванню практичного досвіду роботи з дітьми, які пережили травматичні події. Така діяльність забезпечує розвиток професійної впевненості, здатності діяти у складних ситуаціях, гнучко застосовувати набуті знання та формує готовність до здійснення ефективної психосоціальної підтримки дітей.

Важливим аспектом підготовки є також ознайомлення майбутніх соціальних працівників із діяльністю закладів соціальної підтримки, реабілітаційних центрів, освітніх установ, які працюють із дітьми, що постраждали від війни [4]. Практичний досвід взаємодії з такими установами дає змогу здобувачам освіти сформулювати цілісне уявлення про систему допомоги дітям та особливості професійної діяльності соціального працівника.

Висновки з дослідження і перспективи подальших розвідок. Отже, підготовка майбутніх соціальних працівників до роботи з дітьми, які зазнали травмуючих подій, має здійснюватися на основі цілісного підходу, що передбачає формування когнітивного, ціннісно-мотиваційного та практико-орієнтованого компонентів професійної готовності. Ефективність діяльності фахівця соціальної сфери залежить від рівня його професійних знань, гуманістичних цінностей та практичних умінь надання психосоціальної допомоги. Комплексна підготовка сприятиме формуванню компетентних соціальних працівників, здатних ефективно підтримувати дітей, які пережили травматичний досвід, та сприяти їхній успішній соціалізації.

Перспективи подальших наукових розвідок вбачаємо у розробленні та експериментальній перевірці моделі підготовки майбутніх соціальних працівників до роботи з дітьми, які зазнали травмуючих подій. Актуальним є також визначення педагогічних умов ефективного формування професійної готовності здобувачів освіти до надання психосоціальної підтримки дітям у кризових ситуаціях. Подальшого дослідження потребує і змістове наповнення навчальних дисциплін, спрямованих на формування травмоінформованого підходу у професійній діяльності соціального працівника, а також розроблення навчально-методичного забезпечення для практичної підготовки студентів.

Список використаних джерел

1. Вакулєнко С. М. Застосування травмоінформованого підходу в соціальній роботі з дітьми під час війни. *Соціальна робота та психологія: освіта і наука*. 2025. № 1. С. 17–22. DOI: <https://doi.org/10.32782/3041-1351/2025-1-3>
2. Гакман А., Ткачик С. Якість життя та соціальна підтримка дітей, які постраждали внаслідок воєнних дій. *Physical culture and sport: scientific perspective*. 2025. Т. 1, № 1. С. 166–175. DOI: [https://doi.org/10.31891/pcs.2025.1\(1\).22](https://doi.org/10.31891/pcs.2025.1(1).22)
3. Даниленко Т. І. Сутність посттравматичного стресового розладу: історія, критерії діагностики, механізми формування. *Ментальне здоров'я*. 2025. № 2. С. 25–29. DOI: <https://doi.org/10.32782/3041-2005/2025-2.5>
4. Договори про співпрацю / кафедра соціальної педагогіки та соціальної роботи КНУВС. URL: <https://ksptsr.cnu.edu.ua/dohovory-pro-spivpratsiu/> (дата звернення: 18.04.2026).
5. Коляда Н. М., Кравченко О. О., Левченко Н. В., Коляда Н. І. Посттравматичний стресовий розлад як предмет наукових досліджень. *Соціальна робота та психологія: освіта і наука*. 2025. № 2. С. 22–26. DOI: <https://doi.org/10.32782/3041-1351/2025-2-4>
6. Освітньо-професійна програма «Соціальна робота» першого (бакалаврського) рівня за спеціальністю 110 Соціальна робота та консультування. Івано-Франківськ, 2025. URL: https://nmv.cnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/22/2025/09/op-sots-rob_bak-2025.pdf (дата звернення: 18.04.2026).

7. Столярчук О. Ю., Семигіна Т. В. Орієнтовані на травму підходи: важливість у підготовці соціальних працівників та напрями розвитку. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2024. № 10. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.13895828>

8. Суятінова К. Особливості посттравматичного стресового розладу у дітей дошкільного віку. *Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. Серія «Педагогіка. Психологія»*. 2024. № 5. С. 171–177. DOI: <https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2024-1.25>

References

1. Vakulenko, S. M. (2025). Zastosuvannia travmoinformovanoho pidkhodu v sotsialnii roboti z ditmyu pid chas viiny [Application of trauma-informed approach in social work with children during wartime]. *Sotsialna robota ta psykholohiia: osvita i nauka – Social Work and Psychology: Education and Science*, 1, 17–22. <https://doi.org/10.32782/3041-1351/2025-1-3> [in Ukrainian].

2. Hakman, A., & Tkachyk, S. (2025). Yakist zhyttia ta sotsialna pidtrymka ditei, yaki postrazhdaly vnaslidok voiennykh dii [Quality of life and social support of children affected by military actions]. *Physical culture and sport: scientific perspective*, 1(1), 166–175. [https://doi.org/10.31891/pcs.2025.1\(1\).22](https://doi.org/10.31891/pcs.2025.1(1).22) [in Ukrainian].

3. Danylenko, T. I. (2025). Sutnist posttravmatychnoho stresovoho rozladu: istoriia, kryterii diahnozyky, mekhanizmy formuvannia [The essence of post-traumatic stress disorder: history, diagnostic criteria, mechanisms of formation]. *Mentalne zdorovia – Mental Health*, 2, 25–29. <https://doi.org/10.32782/3041-2005/2025-2.5> [in Ukrainian].

4. Dohovory pro spivpratsiu / kafedra sotsialnoi pedahohiky ta sotsialnoi roboty KNUVS [Cooperation agreements / Department of Social Pedagogy and Social Work]. (2026). Retrieved April 18, 2026, from <https://ksptsr.cnu.edu.ua/dohovory-pro-spivpratsiu/> [in Ukrainian].

5. Koliada, N. M., Kravchenko, O. O., Levchenko, N. V., & Koliada, N. I. (2025). Posttravmatychnyi stresovyi rozlad yak predmet naukovykh doslidzhen [Post-traumatic stress disorder as a subject of scientific research]. *Sotsialna robota ta psykholohiia: osvita i nauka – Social Work and Psychology: Education and Science*, 2, 22–26. <https://doi.org/10.32782/3041-1351/2025-2-4> [in Ukrainian].

6. Osvitno-profesiina prohrama «Sotsialna robota» pershoho (bakalavrskoho) rivnia za spetsialnistiu 110 Sotsialna robota ta konsultuvannia [Educational and professional program «Social work» of the first (bachelor's) level in specialty 110 Social work and counseling]. (2025). Ivano-Frankivsk : Karpatskyi natsionalnyi universytet imeni Vasylia Stefanyka. Retrieved April 18, 2026, from https://nmv.cnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/22/2025/09/op-sots-rob_bak-2025.pdf [in Ukrainian].

7. Stoliaryk, O. Yu., & Semyhina, T. V. (2024). Orietovani na travmu pidkhody: vazhlyvist u pidhotovtsi sotsialnykh pratsivnykiv ta napriamy rozvytku [Trauma-informed approaches: importance in training social workers and development directions]. *Pedahohichna Akademiia: naukovy zapysky – Pedagogical Academy: Scientific Notes*, 10. <https://doi.org/10.5281/zenodo.13895828> [in Ukrainian].

8. Suiatynova, K. (2024). Osoblyvosti posttravmatychnoho stresovoho rozladu u ditei doshkilnoho viku [Features of post-traumatic stress disorder in preschool children]. *Naukovyi visnyk Vinnytskoi akademii bezpererвної osvity. Serii «Pedahohika. Psykholohiia» – Scientific Bulletin of Vinnytsia Academy of Continuing Education. Series «Pedagogy. Psychology»*, 5, 171–177. <https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2024-1.25> [in Ukrainian].

Sabat N.

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Social Pedagogy and Social Work
at Vasyl Stefanyk Carpathian National University
nadiia.sabat@cnu.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0002-0437-6668>

Sabat N.

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Social Pedagogy and Social Work
at Vasyl Stefanyk Carpathian National University
natalia.sabat@cnu.edu.ua
<https://orcid.org/0000-0003-1677-6690>

**TRAINING FUTURE SOCIAL WORKERS TO WORK WITH CHILDREN
WHO HAVE EXPERIENCED TRAUMATIC EVENTS**

Relevance of the study. The relevance of this topic stems from the growing number of children who have experienced traumatic events due to military conflict, forced displacement, the loss of loved ones, and prolonged exposure to stressful conditions, which necessitates the preparation of future social workers to provide comprehensive psychosocial support.

Main objective of the study. The aim of the study is to identify the characteristics of developing the readiness of future social workers to work with children who have experienced traumatic events.

Methodology. The research methodology is based on the application of theoretical methods of analysis, synthesis, generalization, and systematization of scientific sources on the issue of professional training for social workers and psychosocial support for children with traumatic experiences. A structural-functional approach was used to identify the components of professional readiness of future social workers to work with children who have survived traumatic events.

Results, findings and conclusions. It has been determined that the training of future social workers should be based on a comprehensive approach that combines theoretical and practical training. The structure of professional readiness has been identified, comprising cognitive, value-motivational, and practice-oriented components. The cognitive component involves a body of knowledge regarding the psychological consequences of traumatic experiences, methods of psychosocial support, and the legal framework for child protection. The value-motivational component encompasses the development of humanistic values, empathy, responsibility, and motivation to work with children in crisis situations. The practice-oriented component involves the development of skills in assessing a child's needs, organizing individual and group work, providing social support, and facilitating interagency collaboration.

Significance. The practical significance of the study lies in the possibility of using the identified components of professional readiness in the training of future social workers at institutions of higher education. The proposed approach will contribute to the development of specialists capable of effectively providing psychosocial assistance to children who have experienced traumatic events and ensuring their social adaptation.

Keywords: training of social workers, children with traumatic experiences, psychosocial support, trauma-informed approach, professional readiness, cognitive component, value-motivational component, practice-oriented component.

Отримано редколегією / Received: 19.04.2026
Прорецензовано / Revised: 29.04.2026
Опубліковано / Published: 28.05.2026